

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 7014201516
Dátum vydania rozhodnutia: 08.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7014201516.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: P. A., nar. XX. Z. XXXX, trvale bytom Z. J. XX, XXX XX Z. J., právne zastúpený Weiss & Partners, s.r.o., so sídlom Ivánska cesta 30/2, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, za účasti: F. A., trvale bytom B. XXX/X, XXX XX Q., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP-2014-039504 z 08. októbra 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/161/2014-50 zo dňa 27. októbra 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/161/2014-50 zo dňa 27. októbra 2016 mení tak, že rozhodnutie Okresného úradu Košice, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU- KE-OVBP-2014-039504 zo dňa 8. októbra 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

III. Ďalšiemu účastníkovi F. A. právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP-2014-039504 zo dňa 08.10.2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mesta Q. č. j. S 2014/00026 zo dňa 11.07.2014 o povolení 1 ks informačného, reklamného a propagačného zariadenia na ul. V. v Q., na pozemku parc. č. KN XXX/X v k. ú. Q., stavebníkovi F. A., B. 2, Q.. Žalobcovi správny súd podľa § 167 ods.1 Správneho súdneho poriadku nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nebol vo veci úspešný, ďalší účastník náhradu týchto trov nežiadal.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia po opísaní vyjadrenia jednotlivých účastníkov uviedol, že žalobca pred podaním žaloby na krajský súd dal podnet na preskúmanie rozhodnutia

žalovaného mimo odvolacieho konania. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, Odbor štátnej stavebnej správy listom z 09.03.2015 žalobcovi oznámil, že v konaní a rozhodnutí žalovaného nezistil porušenie zákona, ktorý by odôvodňovalo postup podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, a preto ho ponechal v platnosti. V liste sa ministerstvo okrem iného zaoberalo aj s námietkou žalobcu týkajúcej sa nesúlady predmetného reklamného zariadenia s STN 73 6110 v súvislosti s jeho umiestnením, pričom uviedlo, že táto norma platí vo všeobecnosti pre projektovanie miestnych komunikácií. Čo je miestna komunikácia, je upravené v ustanovení § 4b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú to všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. V konkrétnom prípade pozemok parc. č. XXX/X A. „C“ v katastrálnom území Q., na ktorom bolo povolené reklamné zariadenie, je vo vlastníctve F. A., čo nesporne vyplýva z listu vlastníctva č. XXX kat. územia Q.. Z listu vlastníctva vyplýva, že pozemok tohto parcelného čísla podľa druhu patrí medzi zastavané plochy a nádvoría, a z hľadiska spôsobu využívania patrí medzi pozemky, na ktorých je dvor. Z uvedeného vyplýva, že sa v žiadnom prípade nejedná o všeobecne prístupnú a užívanú ulicu, parkovisko vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvo, ktoré slúži miestnej doprave a je zaradené do siete miestnych komunikácií.

3. Krajský súd tiež uviedol, že v súvislosti s odvolávaním sa žalobcu na zámery (zrejme „závery“) odborného stanoviska Ing. P. Q. ministerstvo konštatovalo, že výpovedná hodnota citovaného odborného stanoviska je pre daný prípad nedostatočná, nakoľko autorizovaný inžinier hneď na začiatku posudzovania vychádzal z faktu, ktorý je v rozpore so zákonom, t. j. skúmal súlad predmetného reklamného zariadenia s STN 73 6110, ako keby bolo toto zariadenie postavené na pozemku vo vlastníctve obce (mesta), na ktorom je umiestnená inžinierska stavba (cestná, miesta a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasť) napriek predloženým dokladom, ktoré preukazujú skutočnosť, že predmetné zariadenie je umiestnené na pozemku v súkromnom vlastníctve, na ktorom je dvor. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí tieto okolnosti konštatoval so záverom, že údaje uvedené v katastri nehnuteľností, sú záväzné, pokiaľ sa nepreukáže v konaní opak. Stavebný úrad požadoval od stavebníka doklady, ktoré stanovuje stavebný zákon, pričom posudok Ing. Q. za takýto nepovažoval.

4. Podľa odôvodnenia rozsudku krajského súdu žalobca tvrdil rovnako v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, ako aj v žalobe, poukazoval na spomínaný posudok, resp. odborné stanovisko, že reklamné zariadenie postavené na miestnej komunikácii je v rozpore s technickou (?), pričom žalobca aby mohol užívať svoju nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza na susednej parcele, má zriadené vecné bremeno, obsahom ktorého je právo prechodu cez pozemok, ktorý je vo vlastníctve F. A.. Aj táto skutočnosť teda svedčí o tom, že reklamné zariadenie nebolo postavené na verejnom priestranstve vo vlastníctve mesta, resp. obce. K poukazu na to, že správny orgán sa nezaoberal jeho námietkami, ktoré bez odôvodnenia považoval za neopodstatnené správny súd uviedol, že v administratívnom spise sa nachádzajú námietky žalobcu, ktoré sú súčasťou protokolu z ústneho konania dňa 09.10.2013 kde žalobca namietal, že umiestnením reklamnej tabule bude mať zamedzený prístup k údržbe fasády, umiestnenie nezodpovedá technickým požiadavkám vzhľadom na poveternostné podmienky, zo strany stavebníka ide o úmyselné začleňovanie budovy, a že reklama je umiestnená pri križovatke, čo môže rušivo vplyvať na účastníkov cestnej premávky.

5. Správny súd túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože Stavebný zákon upravuje povinnosti vlastníkov susedných nehnuteľností povoliť vstup na svoj pozemok v prípade údržby susednej nehnuteľnosti. Navyše, konštrukciu reklamy tvoria rozoberateľné oceľové stĺpiky ukotvené v zemi a výplň medzi stĺpkami je z pletiva, z čoho vyplýva, že v prípade potreby údržby žalobcovej nehnuteľnosti je reklamné zariadenie možné prechodne odstrániť. Námietka žalobcu, že zo strany stavebníka ide o úmysel začleňovať vchod do jeho nehnuteľnosti, ktorú používa na prevádzkovanie svojej živnosti, nepovažuje správny súd za právne významnú, pretože stavebný úrad nie je oprávnený posudzovať tieto skutočnosti. Námietku ohľadom nevhodného umiestnenia reklamného zariadenia vzhľadom na cestnú premávku krajský súd považoval rovnako za nedôvodnú, pretože na podanie takejto námietky nie je žalobca aktívne legitimovaný, keďže námietky sa môžu týkať iba porušenia jeho

osobných práv a povinností. Stavebný úrad mal k dispozícii stanovisko príslušného dopravného inšpektorátu, ktorý pre umiestnenie reklamného zariadenia stanovil podmienky, ktoré sa premietli aj do samotného rozhodnutia.

6. Záverom krajský súd uviedol, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa, postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Stavebného zákona a pri hodnotení dôkazov postupoval v súlade s citovaným ustanovením § 34 ods. 5 Správneho zákona. Z obsahu napadnutých rozhodnutí vyplýva, že správne orgány vzali do úvahy iba tie dôkazy, ktoré majú správny význam pre rozhodnutie vo veci samej. Odborné stanovisko autorizovaného inžiniera Ing. Q., na ktorý sa žalobca v priebehu konania aj v žalobe odvolával, takýmto dôkazom podľa správneho súdu nie je, a preto správne orgány neporušili zákon, keď tento dôkaz do úvahy nevzali. Pre rozhodnutie je rozhodujúca tá skutočnosť, že reklamné zariadenie je umiestnené na pozemku, ktorý je vo vlastníctve stavebníka, ktorý je oprávnený rozhodnúť o tom, ako svoj pozemok bude využívať. Stavebný úrad je povinný v medziach zákona určiť podmienky pre umiestnenie a realizovanie takéhoto reklamného zariadenia. K námietke žalobcu, že tieto podmienky boli v rozhodnutí uložené stavebníkovi tak, ako keby išlo o neexistujúcu stavbu, správny súd uviedol, že v konaní sa pokračovalo po povolenej obnove konania na návrh žalobcu a podmienky, za ktorých je možné stavbu realizovať, je obligatórnou súčasťou rozhodnutia stavebného úradu, ktorým sa povoľuje stavba a existujúca alebo budúca stavba musí tieto podmienky spĺňať. Žalovaný sa aj s touto námietkou vo svojom rozhodnutí zaoberal.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodov, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že sťažovateľ má právo na náhradu trov konania na krajskom súde aj kasačnom súde.

8. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu jeho námietky zásahu do práv vlastníka susediaceho pozemku, nakoľko v prípade povolenej stavby by pre udržiavacie práce na jeho nehnuteľnosti bolo potrebné požadovať demontáž povolenej stavby, stavba sťažuje prístup k rozvodnému telekomunikačnému systému, správne orgány neriešili otázku požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie jeho budovy, obmedzené povoľovanou stavbou, rovnako nebolo zohľadnené že stavbou je sťažený prístup do jeho nehnuteľnosti, pričom so stavebníkom podnikajú v obdobnej oblasti.

9. Rovnako nesúhlasil s právnym posúdením krajského súdu, že sťažovateľ (žalobca) nie je aktívne legitimovaný na podanie námietky týkajúcej sa nevhodného umiestnenia dotknutej stavby vo vzťahu k požiadavkám na dopravné značenie a požiadavkám bezpečnosti cestnej premávky, pričom v konaní akceptované záväzné stanovisko príslušného orgánu z roku 2012 bolo vydané za iných pomerov, aké sú v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Zároveň poukázal na rozpor v konštatovaní, že stavba je situovaná v určenej vzdialenosti od dopravnej značky, pričom zároveň je umiestnená na parcele - dvor, (ktorý nie je dopravným priestorom) čo je nelogické. Výtkol krajskému súdu, že s touto námietkou sa vôbec nevysporiadal, rovnako ako s námietkou že spôsob určenie využitia pozemku nie je záväzným údajom katastra.

10. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ ďalej uviedol, že v rozhodnutí boli uložené stavebníkovi podmienky, ako keby išlo o neexistujúcu stavbu, krajský súd k tomu v rozsudku uviedol, že v konaní sa pokračovalo po povolenej obnove konania na návrh sťažovateľa a podmienky, za ktorých je možné stavbu realizovať, sú obligatórnou súčasťou rozhodnutia stavebného úradu, ktorým sa povoľuje stavba, a existujúca alebo budúca stavba musí tieto podmienky spĺňať. Krajský súd sa však nijako nevysporiadal so skutočnosťou, že dotknutá stavba v čase vydania prvostupňového rozhodnutia už existovala a uložené podmienky nespĺňala.

11. Namietal aj proti záveru správneho súdu, že žalovaný aj prvostupňový orgán postupovali pri

hodnotení dôkazov v súlade s § 34 ods. 5 Správneho poriadku, keď vzali do úvahy iba tie dôkazy, ktoré majú správny význam pre rozhodnutie vo veci samej. Odborné stanovisko Ing. Q. pritom podľa názoru správneho súdu takýmto dôkazom nie je, bližšie vysvetlenie tohto svojho právneho záveru však správny súd neuviedol.

12. Podľa sťažovateľa sa správny súd nijako nevysporiadal ani s námietkou sťažovateľa o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia stavebného úradu a žalovaného. Mesto Q. všetky námietky sťažovateľa bez uvedenia dôvodu vyhodnotilo ako neopodstatnené a prakticky sa nimi vôbec nezaoberalo. Takéto nedostatočne odôvodnené prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím, ktoré krajský súd považoval za zákonné. Ani žalovaný sa pritom v rozhodnutí nezaoberal riadne argumentmi uvádzanými v odvolaní. Žalovaný ako odvolací orgán sa vyjadril len k niektorým námietkam sťažovateľa, a aj to absolútne zmätočne a nelogicky. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR SŽ 73/01, podľa ktorého „odvolací orgán sa musí v rozhodnutí vysporiadať so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní.“ Sťažovateľ má právo vedieť, prečo správny orgán rozhodol tak, ako rozhodol.

13. Podľa názoru sťažovateľa je odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu nedostatočné a zmätočné (ktorý nedal žalobcovi odpovede na všetky podstatné skutočnosti), čo spôsobuje nezákonnosť rozsudku ako takého. Uvedené sa podľa sťažovateľa dá považovať za nesprávny procesný postup, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok), keďže obsahom práva na spravodlivý súdny proces je aj relevantné konanie súdov (Uznesenie NS SR zo dňa 25.11.2010 sp. zn. 5 Cdo 218/2010).

14. K podanej kasačnej sťažnosti podal vyjadrenie žalovaný. Podľa jeho názoru Krajský súd v Košiciach rozhodol správne, keď kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť, po jej preskúmaní zamietol, ako nedôvodnú. Výslovil názor, že v odvolacom konaní, v ktorom žalobou napadnutým rozhodnutím č. OU-KE-OVBP-2014/039504 zo dňa 08.10.2014 potvrdil rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu, Mesta Q., č. S 2014/00026 zo dňa 11.07.2014, postupoval správne, pričom pripomenul, že prvostupňový stavebný úrad viedol konanie, ktoré bolo ukončené odvolaním napadnutým rozhodnutím vyššie špecifikovaným v obnovenom konaní, ktorému predchádzalo vydanie rozhodnutia, ktorým sa povolila obnova konania podľa ust. § 62 správneho poriadku.

15. Pribratý účastník konania (stavebník) prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol, aby kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú. Krajský súd správne právne postupoval, keď rozhodol, že práva sťažovateľa plynúce z jeho vlastníckeho práva k stavbe zapísanej na LV č. XXXX k. ú. Q. ako aj vecné bremeno zodpovedajúce právu prechodu sťažovateľa cez dotknutý pozemok zapísané na LV č. XXX k. ú. Q. rozhodnutím žalovaného ako aj jemu predchádzajúcim rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu porušené neboli. Neobstojí námietka sťažovateľa, že umiestnením predmetného zariadenia sa mu znemožnil prístup k údržbe jeho stavby a oprave telekomunikačného zariadenia umiestneného na predmetnej stavbe. Predmetné informačné, reklamačné a propagačné zariadenie nijakým spôsobom nebráni „prieniku svetla“. Je umiestnené iba pred zadným múrom sťažovateľovej stavby orientovaným na sever, ktorý je bez okien a dverí. Keď sťažovateľ v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom vzniesol námietku „úmyselného začlňania prevádzkovej budovy“, správny orgán ho správne vyzval, aby na svoje tvrdenie predložil svetlotechnický posudok, lebo zo samotnej ohliadky na mieste samom takéto porušenie nezistil. Sťažovateľ však takýto posudok správnemu orgánu nepredložil a doložil iba „všeobsahujúce odborné stanovisko“ vypracované Ing. Q.. Nie je pravdou ani sťažovateľom uvádzaná tá skutočnosť, že predmetné zariadenie mu sťažuje prístup k jeho prevádzkovej budove. Ako vyplýva z vyhotovenej fotodokumentácie a zo šetrenia na mieste samom, predmetné zariadenie končí 1 m pred vchodmi do prevádzkovej budovy sťažovateľa. Poukázal aj na výsledky z výkonu hlavného štátneho stavebného dohľadu uskutočneného na podnet sťažovateľa 3.5.2012 uvedené v úradnom zázname z tohto dohľadu č. j. 8ý/2012-SS165/2, v ktorom SSI Košice konštatovalo, že pri kontrole nebolo zistené porušenie stavebného zákona.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. Kasačný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, ktorý v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať, len na zdôraznenie zásadných skutočností uvádza nasledovné okolnosti:

18. Žiadosťou doručenou dňa 3.4.2012 Mestu Q., ako príslušnému stavebnému úradu žalobca, P. A. požiadal podľa § 62 ods. 1 písm. c) zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku o obnovu konania, v ktorom bolo rozhodnutím S2012/00192 zo dňa 2.2.2012 povolené pribratému účastníkovi (F. A.) vydané povolenie na 1ks informačného zariadenia - označenie prevádzky na parc. KN č. XXX/X ul. V. Dôvodom žiadosti o obnovu konania bola skutočnosť, že žalobca, ako oprávnený z vecného bremena k nehnuteľnostiam parc. č. XXX/X a XXX/X zapísaného na LV č. XXX k. ú. Q. nebol účastníkom predmetného konania.

19. Dňa 3.5.2012 sa uskutočnil hlavný štátny stavebný dohľad na stavbe „Oplotenie a reklamné zariadenie , V. ul. Q.“, ku ktorému zástupca žalobcu uviedol, že ho považuje za konanie o povolení obnovy konania v zmysle vyššie uvedeného.

20. Dňa 23.5.2012 Mesto Q. zastúpené primátorom vydalo pod sp. zn. S 2012/00391 Rozhodnutie o nariadení obnovy konania vo veci právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Mesta Q. vedeného v správnom konaní sp. zn. S 2012/00192 zo dňa 2.2.2012 ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.2.2012 vo veci účastníka konania F. A. o vydanie povolenia na 1ks informačného označenia prevádzky. Podľa odôvodnenia rozhodnutia bolo F. A. predmetným rozhodnutím povolené umiestnenie 1ks informačného zariadenia - označenia prevádzky na parc. reg. C č. XXX/X k. ú. Q. na ul. V. V odôvodnení rozhodnutia bolo skonštatované, že stavený úrad a správny orgán prvého stupňa pochybil, keď nekonal so zákonným účastníkom konania P. A., čím mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa na správnom konaní a k odstráneniu tohto pochybenia dôjde pri vydaní nového rozhodnutia vo veci žiadosti F. A. na povolenie informačno - reklamného a propagačného zariadenia, 1ks informačného zariadenia - označenie prevádzky. Vo vzťahu k žiadosti P. A. na obnovu konania bolo uvedené, že jej nie je možné vyhovieť, nakoľko obnovu konania možno povoliť iba na návrh účastníka konania, v ktorom pôvodnom konaní P. A. účastníkom nebol.

21. Rozhodnutím Sp. zn S 2013/00044 zo dňa 24.4.2013 primátor mesta Q. a podľa § 71 a nasl. § 117, § 140 zák. č. 50/1976 Zb. stavebného zákona rozhodol, že žiadateľovi F. A. povoľuje 1ks informačného zariadenia - označenia prevádzky na parc. KN č. XXX/X - ul. V. za stanovených podmienok (body 1 - 6). V odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že námietky proti realizácii nezákonného oplotenia podané P. A. posúdil stavebný úrad ako neopodstatnené nakoľko rozhodnutím sa povoľuje informačné zariadenie - označenie prevádzky a nie drobná stavba - oplotenie.

22. Žalobca v odvolaní podanom dňa 10.5.2013 namietal dôvodnosť označenia povoľovanej stavby ako „označenie prevádzky“ nakoľko sa jedná o stavbu zo 6 oceľových stĺpikov vo výške cca 2,5 metra o dĺžke cca 12 m a celá plocha pokrytá oceľovým pletivom predstavuje cca 30 m², aj vzhľadom na rozsah stavby trval na negatívnom dopade stavby na jeho práva. Na následnom ústnom odvolacom konaní bola o.i. riešená otázka, že v súvislosti s predmetným zariadením neboli splnené zákonné požiadavky na povolenie reklamného zariadenia.

23. Rozhodnutím Obvodného úradu Košice odbor výstavby a bytovej politiky č. ObU-KE-OVBP2-2013/00506 zo dňa 11.7.2013 bolo rozhodnutie zo dňa 24.4.2013 zrušené a vec bola vrátená

prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie s tým, že stavebný úrad nesúčinil v konaní so stavebníkom a vydal povolenie na uskutočnenie lks. Informačného zariadenia a zároveň aj povolenia na označenie prevádzky, ktoré povolenie stavebného úradu nevyžaduje.

24. V priebehu ďalšieho konania žalobca do spisu doložil súhlasné Vyjadrenie OO PZ v Michalovciach z 18.1.2012 k umiestneniu reklamného zariadenia o rozmeroch 12,5 x 3 m na vlastnom nosiči, zaplatil poplatok 200 Eur a doložil výpis z katastra nehnuteľností, LV č. XXX a XXXX spolu s kópiou katastrálnej mapy. Následne bolo dňa 9.10.2013 stavebným úradom oznámené Zahájenie stavebného konania a nariadenie ústneho konania vo veci stavebného povolenia na stavbu lks informačné, reklamné a propagačné zariadenie. Vzhľadom nato, že bolo zo strany žalobcu namietané aj úmyselné zatienenie jeho fasády, stavebný úrad prerušil konanie a písomne ho vyzval na predloženie svetlotechnického posudku. V ďalšom konaní žalobca trval na všetkých vecných námietkach, tak ako boli uvedené v žalobe.

25. Rozhodnutím Č. j.: S 2013/00044 zo dňa 23.12.2013 stavebný úrad povolil podľa § 71, 73, 66 stavebného zákona a § 10 vyhl. č. 453/2000 Z.z. stavebníkovi stavbu lks informačné, reklamné a propagačné zariadenie na pozemku parc. KN XXX/X za stanovených podmienok. Všetky námietky žalobcu boli vyhodnotené ako nedôvodné, okrem námietky prístupu kvôli údržbe fasády doriešenej uložením povinnosti dočasného rozobratia reklamy. V súlade s koncentračnou zásadou sa stavebný úrad nezaoberal predloženým odborným stanoviskom Ing. P. Q..

26. V odvolaní proti tomuto rozhodnutiu žalobca namietal technické vyhodnotenie stavby a zákonné požiadavky pre jej umiestnenie v zmysle ním predloženého posudku s tým, že povoľovaná stavba nie je označením prevádzky, ale reklamou, a namietal aj nerešpektovanie predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia, následne bolo jeho odvolanie zosumarizované a doplnené aj prostredníctvom právneho zástupcu.

27. Rozhodnutím žalovaného číslo OU-KE-OVBP2-2014/010356 zo dňa 17.3.2014 bolo rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 23.12.2013 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. S poukazom na doterajší priebeh konania a obsah administratívneho spisu bolo skonštatované, že vo veci sa naďalej koná v obnovenom konaní podľa § 62 správneho poriadku, v spise sa nenachádza nová žiadosť o povolenie lks informačného, reklamného a propagačného zariadenia, ako by sa dalo dedukovať z oznámenia stavebného úradu z 9.10.2013. V súvislosti so samotným konaním bolo stavebnému úradu vytknuté hrubé porušovanie ustanovení správneho poriadku, upravujúcich doručovanie písomností a bol upozornený na potrebu dodržiavania ustanovení správneho poriadku o dokazovaní.

28. Stavebný úrad dňa 16.5.2014 pod sp. zn. S 2014/00026 vydal „Oznámenie o zahájení stavebného konania a nariadenie ústneho jednania" vo veci žiadosti o vydanie stavebného povolenia (bez dátumu) na stavbu „lks informačné, reklamné a propagačné zariadenie, ul. V., Q. na pozemku parc. KN č. XXX/X v k. ú. Q.".

29. Rozhodnutím č. j. S 2014/00026 zo dňa 11.7.2014 stavebný úrad povolil stavebníkovi stavbu lks informačné, reklamné a propagačné zariadenie, ul. V., Q. na pozemku parc. KN č. XXX/X v k. ú. Q.". Navrhované informačné reklamné a propagačné zariadenie je o celkovej 10 m a výške 2,3 m. Konštrukciu reklamy tvoria rozoberateľné oceľové stĺpiky ukotvené v zemi a výplň medzi stĺpkami je z pletiva. Na tejto konštrukcii sú upevnené reklamné pútače. Stavba je umiestnená na spevnenej ploche postavenej na pozemku vo vlastníctve stavebníka. Na uskutočnenie stavby stavebný úrad určil podmienky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia pod bodom 1 - 5. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že rozhodoval na základe pôvodnej žiadosti stavebníka „opravenej" dňa 9.5.2014. Stavebný úrad v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe preštudovania (nešpecifikovaných) námietok, tieto stavebný úrad neuznal za dôvodné a vzhľadom na platnú právnu úpravu stavebného zákona žiadosti vyhovel.

30. Napadnutým rozhodnutím žalovaný rozhodnutie stavebného úradu potvrdil, s tým že v odôvodnení rozhodnutia zdôraznil význam listu vlastníctva, preukazujúceho, že povoľovaná stavba je na pozemku na ktorom je dvor, význam dokladov a dôkazov predvídaných stavebným zákonom a zdôraznil skutočnosť, že rozhodnutie stavebného úradu bolo vydané v obnovenom konaní.

31. Podľa § 177 ods. 1 zák. č. 162/2015 správneho súdneho poriadku (ďalej aj len SSP) správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

32. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

33. Podľa § 47 písm. a/ zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj len „stavebný zákon“) stavby sa musia navrhovať tak, aby boli po celý čas životnosti v súlade so základnými požiadavkami na stavby, so zastavovacími podmienkami a aby boli zhotovené z vhodných stavebných výrobkov a pritom aby stavba bola začlenená do územia v súlade s urbanistickými, architektonickými a environmentálnymi zásadami a požiadavkami ochrany prírody a krajiny a pamiatkovej starostlivosti tak, aby sa vylúčili negatívne účinky stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia, prípadne aby sa obmedzili na prípustnú mieru,

34. Podľa § 62 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, 4a)

35. Podľa ustanovenia § 71 ods.1 písm. c) stavebného zákona povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány, informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov, a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

36. Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

37. Podľa § 3 zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku

(1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného

zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

(5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely.

38. V prejednávanej veci bol predmetom súdneho prieskumu vykonávaného krajským súdom preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo po opakovanom zrušení predchádzajúcich rozhodnutí (pôvodne na označenie prevádzky) vydané stavebné povolenie na „1ks informačné, reklamné a propagačné zariadenie, ul. V., Q. na pozemku parc. KN č. XXX/X v k. ú. Q.“, pričom podstatná časť odôvodnenia rozsudku krajského súdu sa opierala o závery preskúmania podnetu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného mimo odvolacieho konania. Žalobné dôvody boli v zásade zhodné s kasačnými dôvodmi.

39. Predmetom prieskumu kasačného súdu bolo preskúmanie vyššieuvedeného rozsudku krajského súdu v rozsahu kasačnej sťažnosti, pričom kasačné dôvody poukazovali na porušenie práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozsudku krajského súdu a nedôvodného prevzatia riadne neodôvodnených právnych názorov stavebných úradov ohľadne

- nevysporiadania sa s námietkami vo vzťahu k rešpektovaniu zaknihovaného spôsobu využitia pozemku na ktorom stojí stavba (v nadväznosti na umiestnenie dopravného značenia)
- neakceptovanie námietok týkajúcich sa nesúlady s požiadavkami cestnej premávky, nakoľko sa nejedná o ochranu subjektívnych práv
- umiestnenie stavby spôsobom, ktorý sťažuje prístup k prevádzkovej budove žalobcu
- zanedbanie skúmania či umiestnenie stavby je v rozpore s požiadavkami na osvetlenie a preslnenie
- primeranosť zásahu vyvolaného umiestnením spornej stavby do práv žalobcu ako vlastníka susediacej stavby.

40. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy.

41. Kasačný súd upriamuje pozornosť aj na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Správny súd pritom vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 SSP).

42. Kasačný súd samozrejme nespochybňuje, že žalobca sa správnou žalobou môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv, ktoré boli porušené alebo ohrozené napadnutým administratívnym rozhodnutím, v prvom rade je však na správnych orgánoch, aby pri svojej rozhodovacej činnosti rešpektovali základné zásady správneho konania, tak ako sú uvedené v § 3 správneho poriadku.

43. V prejednávanej veci sa však kasačnému súdu javí, že od samého počiatku boli v konaní stavebného úradu prítomné značné pochybenia a minimálne nedôslednosti v rozhodovacej činnosti. Len na

dokreslenie, pôvodné konanie o stavebnom povolení na informačné zariadenie - označenie prevádzky, sa uskutočnilo jednak bez zákonného podkladu (označenie prevádzky nie je stavbou) a navyiac bez zákonného účastníka (žalobca ako vlastník priamo dotknutej susediacej nehnuteľnosti). Tento nesporný záver je možné vysloviť aj bez ohľadu na to, že v administratívnom spise nie je pripojený spis týkajúci sa pôvodného konania, o obnove ktorého sa rozhodovalo, čo evidentne krajskému súdu neprekážalo. Bez ohľadu, že konanie o vydaní stavebného povolenia je v zásade návrhovým konaním, nie je celkom zrejmé čo je predmetom konania v zmysle návrhu (informačné zariadenie, oplatenie a reklamné zariadenie, informačné zariadenie - označenie prevádzky, reklamné zariadenie...).

44. V priebehu správneho konania, došlo k prekvalifikácii resp. „oprave“ pôvodného návrhu akceptovanej stavebným úradom a stavebný úrad konal vo veci informačného, reklamného a propagačného zariadenia, aj keď kvalifikovaný návrh v zmysle § 8 vyhl. č. 453/2000 Z.z. sa v administratívnom spise nenachádza.

45. V súvislosti s povinnosťou stavebného úradu skúmať v konaní o stavebnom povolení v zmysle § 62 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, splnenie kritérií § 47 stavebného zákona treba uviesť, že krajskému súdu sa javí nedostatočné, alibistické a účelové vyhodnotenie v podstate všetkých námietok žalobcu ako nepreukázané (bez uvedenia dôvodov) resp. ako nepodané včas. Zvlášť markantné sa to javí v súvislosti s námietkami poukazujúcimi na vplyv stavby na práva žalobcu ako majiteľa obchodnej prevádzky. Samozrejme, že nie je úlohou stavebného úradu, riešiť prípadné nekalosúťažné spory, na druhej strane, je jeho povinnosťou zvážiť súlad povoľovanej stavby aj so všeobecným záujmom, za ktorý je možné považovať aj záujem na riadnom užívaní susediacich stavieb. Je treba zdôrazniť, že pôvodne žalobca žiadal povoliť označenie prevádzky, ktoré sa následne stalo reklamným zariadením. V tejto súvislosti má žalobca legitímny záujem na ochrane svojich práv ako vlastníka susediacej stavby v ktorej vykonáva podnikateľskú činnosť. Pokiaľ sa týka všeobecnej námietky akceptovateľnosti vyjadrenia OO PZ z roku 2012, nie je žiaden dôvod, aj vzhľadom na možnú zmenu pomerov žiadať aktualizáciu tohto stanoviska. Čo sa týka námietky preslnenia a presvetlenia, kasačnému súdu nie je zrejmé, či sa žalobca domáha splnenia kritérií určených pre budovy s obytnými miestnosťami. Spochybňované Odborné stanovisko Ing. P. Q. bolo zároveň odmietnuté s poukazom na koncentračnú zásadu a zároveň vyhodnocované ako irelevantné. V kontexte vyššieuvedeného je dôvodné dožadovať sa aj vysporiadania s námietkou ohľadne spôsobu využívania plochy evidovanej ako dvor.

46. Z uvedeného vyplýva, že správne orgány si mali s ohľadom na obsah kompletného administratívneho spisu najskôr jednoznačne ustáliť, čo je predmetom konania a následne pokračovať v konaní pri zohľadnení všetkých zákonných úprav, vrátane hmotnoprávnej úpravy, úpravy povinností správnych orgánov v stavebnom konaní a rešpektovania zákonom garantovaných práv účastníkov konania.

47. Čo sa týka rozsudku krajského súdu, v prvom rade je mu treba vytknúť, že je v prvom že nekonal dôsledne v zmysle požiadaviek právnou úpravou a rozsiahlou judikatúrou všeobecných súdov aj ústavného súdu na presvedčivé a úplné odôvodnenie rozsudku. Po preskúmaní rozsudku krajského súdu v rámci limitov určených obsahom kasačnej sťažnosti sa rozsudok krajského súdu javí ako nedostatočne odôvodnený, založený primárne na oboznámenom stanovisku Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja vydaného v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní. Pochybnosti o úplnosti a presvedčivosti tohto rozsudku vnášajú aj nelogické časti textu (napr. ods. 15, 19, 21) vzniknuté zrejme v dôsledku chýb v písaní.

48. Vzhľadom na vyššieuvedené považuje kasačný súd za dôvodnú kasačnú sťažnosť, tak vo vzťahu k vytýkaným nedostatkom rozsudku krajského súdu (obsahu a rozsahu odôvodnenia), ako aj vo vzťahu k námietkam nesprávneho vyhodnotenie pochybení žalovaného spočívajúce predovšetkým v nezohľadnení odvolacích dôvodov a nevysporiadanie sa s nimi. Nepovažoval preto za účelné a hospodárne vec zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie krajskému súdu, ale postupom v zmysle § 462 ods. 2 SSP vec vrátil na ďalšie konanie žalovanému správne orgánu, ktorý je pri svojom ďalšom postupe viazaný vysloveným právnym názorom kasačného súdu.

49. O trovách konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 462 ods. 2 SSP tak, procesne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko na to neboli splnené zákonné podmienky.

50. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s ust. § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.